

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

BISNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de erkenning en subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie

Principiële goedkeuring

Bijlage:

- het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering;
- het advies van de Inspectie van Financiën;
- het akkoord van de Vlaamse minister van Begroting.

1 SITUERING

De Vertrouwenscentra Kindermishandeling (VK's) kregen er met de inwerkingtreding van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp een nieuwe opdracht bij als gemandateerde voorziening, samen met de Ondersteuningscentra Jeugdzorg (OCJ's). Daarmee werd de rol van de VK's in de jeugdhulpverlening opnieuw uitgebreid, naast hun reguliere werking en hun deelname in de organisatie van de meldpunten 'Geweld, Misbruik en Kindermishandeling' (i.e. 1712). De ontwikkeling van een vernieuwde regelgeving die deze diversiteit aan opdrachten in een coherent kader kan vatten, drong zich stilaan op. De vernieuwde regelgeving werd reeds aangekondigd in de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2014-2019:

"Voor de Vertrouwenscentra Kindermishandeling is [...] een oefening aan de orde die hun aanbod (her)positioneert in het bewegende jeugdhulplandschap. Alleen al de drieledige rol die ze momenteel spelen (regulier, als gemandateerde voorziening en in 1712) noopt daartoe. We zullen hun regelgevend en subsidiekader hertekenen, opdat zij hun opdracht t.a.v. burgers en professionals, met name het realiseren van een multidisciplinair centrum met ondersteunende expertise en hulpverlening, ten volle kunnen blijven waarmaken." (Beleidsnota WVG 2014-2019)

De diversiteit aan opdrachten van de vertrouwenscentra kindermishandeling hangt samen met de decretale rechtsgronden waaraan de VK's zijn opgehangen. Het voorliggend ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering heeft de bedoeling deze een stuk te integreren tot een eenduidig kader. Het gaat onder meer om de volgende decreten:

1.1 Het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin:

Dit decreet was tot voor 2013 de enige decretale rechtsgrond voor het besluit van de

Vlaamse Regering van 17 mei 2002 betreffende de erkenning en subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling. Later werden de VK's opgehangen aan het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp (zie punt 1.3 van deze nota). Het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 benoemde in 2002 reeds wat wel eens wordt samengevat als de 'reguliere' opdracht van de VK's.

Deze **reguliere opdracht** omvat het onderzoek en de hulpverlening in vrijwel alle situaties van kindermishandeling (met een focus op voornamelijk intrafamiliale problematieken), alsook de ondersteuning en begeleiding van jeugdhulpverleners in het omgaan met deze situaties van kindermishandeling. De opdracht wordt ook krachtig weergegeven in de vierledige missie van de VK's op het vlak van kindermishandeling, die we hebben opgenomen in artikel 5 van het voorliggend ontwerp van besluit:

1. het detecteren van situaties van kindermishandeling;
2. het stoppen van de kindermishandeling en het installeren van veiligheid in hoofde van de betrokken minderjarigen;
3. het voorkomen van herhaling van de kindermishandeling ten aanzien van de betrokken minderjarigen;
4. het nastreven van individueel en relationeel herstel in hoofde van de betrokken minderjarigen.

1.2 Het decreet van 21 juni 2013 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Met dit zogenaamde mozaïekdecreet kregen de vertrouwenscentra kindermishandeling de opdracht om in elke provincie van het Nederlandse taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in samenwerking met de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW's) de **meldpunten 'Geweld, Misbruik en Kindermishandeling'** (de 1712) te organiseren.

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 betreffende de erkenning en subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling, werden in het verleden reeds de subsidies aan de VK's voor de organisatie van deze meldpunten 1712 toegekend. In het voorliggend ontwerp van besluit zullen we niet alleen de subsidiëring hernemen, maar nemen we ook expliciet de opdracht zelf concreet mee op in het geheel. Daarnaast geldt voor de VK's ook onverminderd het besluit van de Vlaamse Regering van 22 januari 2016 betreffende de meldpunten 'Geweld, Misbruik en Kindermishandeling', waarin onder meer wordt bepaald dat 1712 ook bereikbaar is via mail.

1.3 Het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp:

In artikel 42 van het decreet betreffende de integrale jeugdhulp worden de vertrouwenscentra kindermishandeling omgedoopt tot **gemandateerde voorzieningen** en wordt de **totaliteit van hun opdrachten** (behalve de deelname in 1712) duidelijk weergegeven. Punt 1° en 2° van art. 42, § 1, 2^e lid, hernemen de reguliere opdracht van de VK's (zie boven). Daarnaast, krijgen de VK's er 4 nieuwe opdrachten bij met als voornaamste focus de 'maatschappelijke noodzaak' (i.e. art. 42, § 1, 2^e lid, punt 3° tot 6°). Het gaat om meldingen over verontrustende situaties, waarin de ontwikkeling van de minderjarige dermate bedreigd wordt dat het aanbieden van jeugdhulpverlening maatschappelijk noodzakelijk kan zijn. De vier opdrachten inzake maatschappelijke noodzaak zijn:

1. **Een consult verlenen aan jeugdhulpverleners** die een vermoeden hebben dat in een verontrustende situatie het aanbieden van jeugdhulpverlening maatschappelijk noodzakelijk kan zijn, en die daar vragen over hebben, nood

- hebben aan een klankbord of ondersteuning kunnen gebruiken;
2. Bij een formele aanmelding van een verontrustende situatie voor een **procedure 'maatschappelijke noodzaak'** voeren de VK's een degelijk onderzoek naar de mate waarin jeugdhulpverlening inderdaad maatschappelijk noodzakelijk is;
 3. Het onderzoek 'maatschappelijke noodzaak' resulteert vervolgens in een beslissing, waarna wordt vastgelegd of vanuit het VK in die situatie een intensieve opvolging- het zogenaamde **interveniërend casemanagement-**, dan wel een opvolging van meer op afstand- het **observerend casemanagement-**, kan ingeschakeld worden. In dit scenario gaan we er nog steeds van uit dat de ouders en/ of opvoedingsverantwoordelijken de maatschappelijk noodzakelijke hulp in de vrijwilligheid aanvaarden;
 4. Maakt een VK de inschatting dat de ouders en/ of opvoedingsverantwoordelijken de hulp niet vrijwillig aanvaarden, of dat de vrijwilligheid dermate broos is, dan **verwijzen zij de aanmelding door naar het parket** i.f.v. een beslissing door de jeugdrechter.

Naast de VK's, worden ook de Ondersteuningscentra Jeugdzorg (OCJ's) in het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp benoemd als gemandateerde voorziening. De OCJ's beschikken evenzeer over de 4 opdrachten inzake maatschappelijke noodzaak (zie art. 33 en verder van het decreet). Een groot verschil is evenwel dat de OCJ's decretaal niet over een zelfde 'reguliere opdracht' beschikken. In het voorliggend ontwerp van besluit werden geen uitvoeringsbepalingen opgenomen die verder ingaan op de opdrachten 'maatschappelijke noodzaak'. De uitvoeringsbepalingen betreffende deze opdrachten moeten immers gelijk zijn voor de VK's en de OCJ's, en werden ingevoerd met het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp. We voorzien met het voorliggend ontwerp van besluit geen wijzigingsbepalingen op dit besluit.

1.4 De chatbox 'nupraatikerover.be', de versterking van de teams en de Partnerorganisatie

1.4.1 De chatbox 'nupraatikerover.be'

Verder is er nog de chatbox '**nupraatikerover.be**' voor jongeren. Deze chatbox werd sinds 1 september 2014 door het vertrouwenscentrum kindermishandeling van Brussel overgenomen van Child Focus. De chatbox werd reeds vermeld in de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2014-2019, en de definitieve verankering ervan vinden we terug in de beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin voor 2016-2017. De chatbox wordt in het voorliggend ontwerp van besluit opgenomen als een reguliere opdracht van de VK's, gekoppeld aan een aanvullende subsidie van 50.000 euro, waarbij de VK's gezamenlijk aangeven wie de organisatie van de chat zal opnemen en wie dus de subsidies ontvangt. De chat is enkel gericht op minderjarigen, en voorziet naast onthaal ook echte hulpverleningstrajecten aan, die meerdere contacten met dezelfde chatmedewerker kunnen omvatten. De chat wordt ook in de toekomst gecentraliseerd opgenomen bij het VK Brussel, om zo de expertiseopbouw omtrent de chat maximaal te laten renderen.

1.4.2 De versterking van de teams

In 2016 en 2017 werd door de Vlaamse Regering met het oog op de **versterking van de teams** telkens een **bijkomende subsidie van 500.000 euro** geïnvesteerd in de werking van de 6 vertrouwenscentra kindermishandeling. Dit gebeurde voor het eerst met het besluit van de Vlaamse Regering van 22 april 2016, voor 2016, en een tweede maal met het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2017, voor 2017. De uitbreiding van de teams is noodzakelijk gebleken omdat de VK's ten gevolge van de

evoluties in de jeugdhulp duidelijk en voelbaar een verzwaring van hun opdracht ervaren, in de concrete dossiers waarmee zij te maken krijgen.

1.4.3 De Partnerorganisatie

Deze versterking van de sector heeft evenwel nooit op zichzelf gestaan. Zoals ook aangegeven in de beleidsbrieven Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2015-2016 en 2016-2017, willen we de slagkracht van de sector versterken door een **betere onderlinge samenwerking**.

"Daartoe richten de VK op korte termijn een samenwerkingsvorm op met rechtspersoonlijkheid, waarbij de focus van de samenwerking ligt op zowel inhoud, communicatie, expertise als deskundigheid." (Beleidsbrief WVG 2015-2016)

In het voorliggend ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering benoemen en erkennen we deze samenwerkingsvorm formeel als een 'partnerorganisatie'. Elk VK moet er verplicht lid van zijn, en we kennen de organisatie een aantal duidelijke opdrachten toe, die zo tot de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de VK's behoren.

Met de samenwerkingsvorm bouwen de VK's voort op een reeds jarenlange samenwerking via het zogenaamde 'Forum VK's'. Het Forum was de voorbije jaren voor de VK's het middel om meer en meer te werken aan kennisdeling en aan de concrete afstemming van beleid en werking. Echter, dit Forum was nog een te vrijblijvende samenwerkingsstructuur. Om tot een gezamenlijke besluitvorming te komen, moest telkens opnieuw- binnen elk VK en tussen de VK's onderling- afgestemd worden. De partnerorganisatie belooft een dynamische werking te worden, die maximaal doelgericht tot resultaten kan komen. De vzw die als partnerorganisatie zou kunnen dienen, werd intussen door de VK's formeel opgericht op 16 maart 2016.

2 BELEIDSKEUZES

In dit luik van de nota gaan we in op een aantal beleidskeuzes die in het voorliggend ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering vervat zitten, en waarop bij de artikelsgewijze toelichting van de tekst in deze nota nog slechts beperkt zal worden ingegaan.

2.1 Missie en opdrachten

In de besluittekst is ervoor gekozen **om een concrete missie te benoemen** die gezamenlijk is aan zowel de vertrouwenscentra kindermishandeling als de partnerorganisatie (titel 2, hoofdstuk 2 van voorliggend ontwerp van besluit). De finaliteit hiervan op het niveau van het besluit van de Vlaamse Regering is om een duidelijke richting te geven aan de uitvoering van de opdrachten en in feite ook een concrete invulling te geven aan de wijze waarop deze opdrachten moeten begrepen worden. We verwijzen naar de algemene missie van de integrale jeugdhulp om maximaal vraaggericht hulp en zorg op maat te bieden (zie art. 5 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp), alsook naar een meer specifieke missie ten aanzien van situaties van kindermishandeling en ten aanzien van kindermishandeling in de samenleving.

Er is voor gekozen om dit over de hele lijn als een gedeelde missie te stellen. Dat wil zeggen dat bv. de partnerorganisatie, hoewel deze zelf niet aan hulpverlening doet, toch evenzeer uiteindelijk een goede detectie van kindermishandeling voor ogen heeft. En op eenzelfde manier ambiëren we dat ook de VK's de opbouw en verspreiding van kennis en deskundigheid voor ogen hebben, hoewel je uit de

opdrachten zou afleiden dat dit enkel voor de partnerorganisatie geldt. Deze **gelijke gerichtheid van de VK's en de partnerorganisatie** dient ertoe om de **samenwerking** van deze organisaties **maximaal te dynamiseren**.

De **opdrachten van de VK's en de partnerorganisatie** worden geconcretiseerd in respectievelijk artikel 6 voor de VK's en artikel 15 voor de partnerorganisatie. Hoewel we in essentie geen opdrachten toevoegen of wegnemen ten opzichte van de bestaande decreten en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 betreffende de erkenning en subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling, voeren we vanuit voortschrijdend inzicht een verbetering door, door de opdrachten te ordenen tot een meer coherent geheel. In onderstaand overzicht van de opdrachten voegen we telkens ook de wijze van **toegang voor burgers en professionals** toe.

- De organisatie van de meldpunten 'Geweld, Misbruik en Kindermishandeling' (i.e. 1712, zie art. 6, § 1):
 - In samenwerking met de CAW's, conform artikel 3 van het mozaïekdecreet (zie punt 1.2 van deze nota);
 - De toegang tot de meldpunten gebeurt via het verkort telefoonnummer 1712, maar kan ook via mail. De 1712 is zuiver gericht op burgers en is bedoeld voor vraagverheldering en eventuele toeleiding naar gepaste hulpverlening.
- De hulp- en dienstverlening inzake concrete meldingen van situaties van kindermishandeling (zie art. 6, § 2, 1^e lid, punt 1°):
 - De toegang tot de dienstverlening van de VK's moet laagdrempelig zijn en verloopt minstens via de telefoon. In functie van vraagverheldering, kan een VK een melding van een burger nog doorverwijzen naar 1712. Dit is echter niet mogelijk als deze melder een minderjarige is, of een professional, of als de vraagverheldering niet meer vereist is;
 - Aanvullend op het voorgaande, is er voor minderjarigen in functie van de melding van concrete situaties van kindermishandeling, ook nog de chat 'nupraatikerover.be'. Minderjarigen kunnen er terecht voor volwaardige hulpverlening (zie punt 1.4.1 van deze nota).
- De verschillende opdrachten inzake de meldingen 'maatschappelijke noodzaak' (zie art. 6, § 2, 1^e lid, punt 2°):
 - Voor de opdrachten inzake maatschappelijke noodzaak geldt de telefonische bereikbaarheid, alsook de elektronische melding via het systeem Domino (zie art. 10 van voorliggend ontwerp van besluit). De regelgevende bepalingen op dit vlak zijn terug te vinden in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp.
- De ondersteuning en begeleiding van jeugdhulpverleners in hun aanpak van concrete situaties van kindermishandeling (zie art. 6, § 2, 1^e lid, punt 3°):
 - Deze opdracht zat reeds vervat in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 en wordt hier scherper verwoord. Opnieuw geldt dat de VK's minstens telefonisch bereikbaar moeten zijn.
- In art. 6, § 2, 2^e lid hebben we opgenomen dat de VK's hun opdrachten gezamenlijk met de andere erkende VK's of met de partnerorganisatie kunnen uitvoeren. Dit moet expliciet mogelijk maken dat de sector zichzelf organiseert en dat we door schaalvergroting efficiëntiewinsten kunnen realiseren.

De partnerorganisatie heeft als opdracht de sensibilisering van de samenleving voor de problematiek van kindermishandeling, alsook de inhoudelijke en praktijkgerichte versterking van de VK's en de jeugdhulpverlening op vlak van omgaan met kindermishandeling (art. 15).

- Deze opdrachten zijn niet nieuw en waren reeds terug te vinden onder art. 9 en 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002. Door deze

evenwel formeel aan de partnerorganisatie toe te kennen en doordat alle VK's lid zijn van deze partnerorganisatie, maken we duidelijk dat de sensibilisering van de samenleving enerzijds, en de opbouw en verspreiding van inhoudelijke en praktijkgerichte kennis anderzijds, geen opdracht van elk VK apart meer kunnen zijn.

2.2 Responsabilisering, slimme deregulering en sociaal ondernemerschap

Op een aantal punten hebben we in het voorliggend ontwerp van besluit willen ingaan op de ambities van responsabilisering, slimme deregulering en sociaal ondernemerschap (Beleidsbrief WVG 2015-2016).

- **Laagdrempelige toegang:** We verwachten een bereikbare dienstverlening, minstens via de telefoon en tijdens de kantooruren. Dit is een stuk een afbouw van de verwachtingen ten opzichte van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 (zie art. 12, § 1 van dat besluit: 24u op 24u telefonische bereikbaarheid). De cijfers tonen aan dat het aantal nieuwe meldingen buiten de kantooruren, die dan ook van urgente aard zijn, bijzonder beperkt zijn. Bovendien zijn de VK's in de mogelijkheid om met partners zoals de crisismeldpunten- maar ook andere professionelen-, een zinvolle samenwerking op te zetten en concrete afspraken rond toegankelijkheid en dienstverlening te maken. We schrijven verder in dat de VK's zelf bijkomende tijden en kanalen kunnen voorzien voor toegang (zie art. 10, § 1, 3^e lid) en dat zij hierover gezamenlijke afspraken dienen te maken (zie art. 10, § 2). We trekken hiermee ten volle de kaart van responsabilisering en het aanspreken van sociaal ondernemerschap.
- **Multidisciplinariteit:** Net als in art. 13, § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 schuiven we het multidisciplinair werken naar voor als grote en kenmerkende troef voor de VK's. Evenwel anders dan in dat besluit, geven we dit geen invulling aan de hand van een precies aantal voltijds equivalent. We vinden het wel van belang dat in functie van wat de situatie vereist, de nodige expertise wordt aangesproken (zie art. 12 van voorliggend ontwerp van besluit).
- **Berekening van de subsidie:** Het is duidelijk dat de subsidiëring van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 ondertussen een bijzonder versnipperd karakter kreeg. Samen met de bijkomende subsidies voor de chat en de partnerorganisatie, zouden we ondertussen al kunnen spreken van 14 componenten. Die brengen we in het voorliggend ontwerp van besluit terug tot slechts 4 componenten (zie art. 28 van voorliggend ontwerp van besluit). Bovendien maken we de VK's een stuk medeverantwoordelijk over een zinvolle en beargumenteerde verdeling van de beschikbare middelen (zie artikel 28, § 1 en zie punt 2.3 van deze nota).

Gekoppeld aan bovenvermelde keuzes, voeren we een **versterkt beleid inzake toezicht en handhaving**. Onder meer, benoemen we duidelijk dat de VK's en de partnerorganisatie jaarlijks rapporteren over hun werking en het kwaliteitsbeleid over hun werking (art. 21 van voorliggend ontwerp van besluit). Verder, voorziet het agentschap een jaarlijkse opvolging van de werkingen en evalueert het agentschap minstens vijfjaarlijks de werkingen meer verregaand (zie art. 31). Het agentschap kan dan vervolgens gebruik maken van de verschillende instrumenten voor handhaving, gaande van de aanmaning, tot (het voornemen tot) opheffing en de onmiddellijke schorsing (zie art. 32 tot 36). We voorzien ook een degelijke bezwaarprocedure (zie titel 5, hoofdstuk 2 van voorliggend ontwerp van besluit).

2.3 Subsidiëring

Wat betreft de subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling, kunnen een aantal zaken aangestipt worden. Vooreerst, hebben we behalve artikels 26 en 27 ten opzichte van de erkenningsvoorwaarden, **geen bijkomende subsidievoorwaarden** gedefinieerd. Het is namelijk onze visie dat alle erkenningsvoorwaarden ook gelden als subsidievoorwaarden en dat uit een beslissing tot erkenning ook automatisch een subsidie voortvloeit. De koppeling van de erkenning met de subsidie versterkt ook de coherentie in het toezicht en de handhaving op (de kwaliteit van) de werking van de VK's.

Voor het **financieel verslag** van de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie verwijzen we naar de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 betreffende de boekhouding en het financieel verslag voor de voorzieningen in bepaalde sectoren van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dat besluit is vandaag ook reeds van toepassing op de VK's en omvat onder meer de volgende bepalingen:

- Art. 3 bepaalt dat een vzw een boekhouding voert volgens de regels van toepassing op vzw's;
- Art. 13 bepaalt onder meer dat de jaarrekening moet worden opgesplitst per activiteitencentrum;
- Art. 15 bepaalt dat het financieel verslag uiterlijk 7 maanden na afsluiting van het boekjaar aan het agentschap wordt bezorgd.

Artikel 48 van het voorliggend ontwerp van besluit betreft een wijzigingsbepaling in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006, voor wat betreft het toepassingsgebied van dat besluit. De bedoeling is immers om meteen bij de goedkeuring van voorliggend ontwerp van besluit, het toepassingsgebied van het besluit van 13 januari 2006 te actualiseren. De correcte datum wordt in het artikel toegevoegd van zodra de datum van de definitieve goedkeuring van voorliggend ontwerp van besluit gekend is. Op deze manier wordt het besluit van 13 januari 2006 ook van toepassing op de partnerorganisatie en hoeven geen verschillende regels voor financiële rapportage doorgevoerd te worden.

Artikel 27 is bijzonder belangrijk voor wat betreft de verantwoording van de besteding van de subsidies. We doen ook hier een poging om de meerwaarde van het **sociaal ondernemerschap** maximaal mogelijk te maken. Immers, enerzijds bepalen we door het inschrijven van de maximale overschotten, heel duidelijk dat de subsidiemiddelen ingezet worden voor kwalitatieve dienstverlening (zie ook de verwijzing naar de zogenaamde 'algemene bepalingenwet' in art. 38 van voorliggend ontwerp van besluit). Anderzijds, vergelijken we voor de berekening van die overschotten (alsook de tekorten), de subsidies van Kind en Gezin enkel met een procentueel aandeel van de totale kosten, overeenkomstig het aandeel van de subsidies van Kind en Gezin in de totale opbrengsten van de werking (zie art. 27, § 1, 2^e lid). Dit wil zeggen dat een VK of de partnerorganisatie gemotiveerd wordt voor het vinden van alternatieve subsidiebronnen voor de werking, maar dat deze tegelijk ook niet volledig vrij besteedbaar zijn door dat VK of de partnerorganisatie. We vermijden hiermee het gevaar op dubbelfinanciering.

De subsidiëring van de VK's en de partnerorganisatie is ten allen tijde **bepikt tot de beschikbare begrotingskredieten** (zie art. 24). Vooreerst, legt art. 28, § 3 van het ontwerp van besluit vast dat de subsidie van de partnerorganisatie bestaat uit een jaarlijkse facultatieve subsidie. Ook wordt er 50.000 euro voorbehouden als aanvullende subsidie voor de organisatie van de chat, cf. art. 28, § 2. Deze bepaling moet samen gelezen worden met het feit dat de minister de tijdstippen kan vastleggen waarop de chat bereikbaar moet zijn (zie art. 10, § 1, 2^e lid).

Verder, voor een goede verdeling van de overige beschikbare middelen aan de VK's, **stelt de minister een programmatie voor de sector op** (art. 28, § 1, 1^e lid). Deze programmatie wordt maximaal opgesteld rekening houdend met de omvang en de noden van de doelgroep. Minstens is deze afgesteld op het aantal minderjarigen in het werkingsgebied en het aandeel minderjarigen in een kansarm gezin. Daarnaast, is het de ambitie om in overleg met de sector te komen tot een verdeling op ook wetenschappelijke gronden, waarbij we elementen kunnen meenemen uit onderzoek omtrent prevalentie en dergelijke. Deze programmatie is duidelijk ook onderhevig aan de maatschappelijke veranderingen doorheen de tijd. Na het overleg met de sector, beslist de minister en primeert uiteindelijk steeds de politieke verantwoordelijkheid.

Tot slot, wordt voor elk vertrouwenscentrum kindermishandeling jaarlijks ook een **tegemoetkoming voor anciënniteitsontwikkeling** vastgesteld (zie art. 28, § 1, 2^e lid). We hernemen hiermee het reeds bestaande systeem voor de tegemoetkoming, uit het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002, art. 30, § 2bis, 3^e lid. Enige wijziging dat we hier doorvoeren, is dat we de tegemoetkoming niet evenredig met de enveloppe verdelen ("evenredig met de basissubsidie en de extra subsidie", zie art. 30, § 2bis, 1^e lid van het besluit van 17 mei 2002), maar overeenkomstig het VK met de hoogste anciënniteiten. Dit lijkt ons niet meer dan logisch, omdat dit precies het principe is achter de tegemoetkoming voor anciënniteitsontwikkeling. We nemen verder als basisjaar 2016 en keren niet meer terug naar het oorspronkelijke basisjaar 2006.

Volgende tabel biedt een **overzicht van de subsidies per VK**, vermeld in artikel 51 van het besluit. Onverminderd het belang van de programmatie waarvan sprake, behoudt elk VK het op hem van toepassing zijnde subsidiebedrag, vermeld in de volgende besluiten:

- Het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 betreffende erkenning en subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling;
- Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2017 betreffende een facultatieve subsidie aan de vertrouwenscentra kindermishandeling ter versterking van de teams voor 2017;
- Het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het vierde Vlaams Intersectoraal Akkoord van 2 december 2011 voor de private social- en non-profitsectoren voor de periode 2011 tot 2015, door middel van de toekenning van een subsidie aan voorzieningen binnen de preventieve gezinsondersteuning, erkend en gesubsidieerd door Kind en Gezin in 2017 (nog goed te keuren voor 2017).

Ter verduidelijking, we nemen dus uit het laatstgenoemde besluit tot uitvoering van het vierde Vlaams Intersectoraal Akkoord, de subsidiemiddelen over die van toepassing zijn op de VK's en regulariseren meteen deze maatregelen.

VK subsidie 2017	BVR 17 mei 2002	Versterking teams 2017	VIA4 voor VK's	Totaal per VK
Antwerpen	1.363.176,20	106.850,00	28.865,28	1.498.891,48
West-Vlaanderen	941.880,53	81.400,00	17.396,14	1.040.676,67
Brussel Hoofdstad	739.870,63	62.200,00	11.084,27	813.154,90
Oost-Vlaanderen	1.029.375,37	93.800,00	16.481,37	1.139.656,74
Limburg	833.426,00	72.650,00	13.178,77	919.254,77
Vlaams-Brabant	936.889,37	83.100,00	15.471,79	1.035.461,16
Totaal per BVR	5.844.618,10	500.000,00	102.477,62	6.447.095,72

3 TOELICHTING BIJ DE BESLUITTEKST

Artikel 1 bevat een aantal definities.

Artikels 2 en 3 bepalen dat het agentschap beslist over de erkenning van de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie, bepalen het werkingsgebied van deze voorzieningen en bepalen dat de erkenning geldt voor vijf jaar.

Artikels 4 en 5 bepalen de gezamenlijke missie van de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie (zie punt 2.1 van deze nota).

Artikel 6 bepaalt de opdrachten van de vertrouwenscentra kindermishandeling (zie punt 2.1 van deze nota).

Artikels 7 en 8 bevatten een aantal kwalitatieve bepalingen omtrent de opdrachten van de vertrouwenscentra kindermishandeling.

Artikel 9 bepaalt in welke gevallen een VK in functie van vraagverheldering een melding kan doorverwijzen naar 1712. Dit artikel werd ingevoegd om op vlak van de toegang voor burgers tot de VK's, de verhouding met de meldpunten 1712 aan te scherpen.

Artikel 10 bepaalt de verdere invulling van de laagdrempelige toegang tot de dienstverlening van de vertrouwenscentra kindermishandeling.

Artikels 11 tot en met 14 behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 15 bepaalt de opdrachten van de partnerorganisatie (zie punt 2.1 van deze nota).

Artikels 16 tot en met 19 behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 20 bepaalt dat de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie moeten beschikken over een klachtenprocedure.

Artikel 21 bepaalt dat de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie jaarlijks rapporteren over de werking en over het kwaliteitsbeleid van de werking.

Artikels 22 en 23 behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 24 bepaalt dat binnen de perken van de begrotingskredieten aan een erkenning als vertrouwenscentra kindermishandeling of de partnerorganisatie ook een subsidie gekoppeld is.

Artikel 25 lijst het geheel van de subsidievoorwaarden op.

Artikel 26 bepaalt dat we voor het financieel verslag van de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie verwijzen naar de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 betreffende de boekhouding en het financieel verslag voor de voorzieningen in bepaalde sectoren van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (zie punt 2.3 van deze nota).

Artikel 27 bepaalt op welke manier desgevallend het overschot of het tekort op de subsidies wordt berekend.

Artikel 28 bepaalt de subsidieberekening, met in concreto volgende componenten:

- De enveloppe van een VK wordt bepaald door de programmatie die door de minister wordt vastgelegd, na overleg met de VK's:
 - Deze programmatie houdt minstens rekening met het aantal minderjarigen in het werkingsgebied en het aandeel minderjarigen in een kansarm gezin in dat werkingsgebied;
 - Er wordt per VK eveneens jaarlijks een tegemoetkoming voor anciënniteitsontwikkeling vastgesteld.
- De aanvullende subsidie voor de elektronische toegang via de chat bedraagt 50.000,00 euro.
- De subsidie voor de partnerorganisatie wordt per facultatieve subsidie voorgelegd.
- De toepasselijke indexeringswijze.

Artikel 29 en 30 behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 31 bepaalt enkele algemene elementen betreffende het toezicht.

Artikels 32 tot en met 35 bepalen hoe desgevallend de aanmaning en de opheffing van de erkenning verlopen.

Artikel 36 bepaalt dat in functie van de integriteit of de veiligheid van de betrokken gezinnen met kinderen, een mogelijkheid bestaat om in uiterste nood de werking onmiddellijk te schorsen.

Artikels 37 en 38 behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 39 bepaalt dat het agentschap in een welbepaald geval kan afzien van een terugvordering, als het betreffende vertrouwenscentrum kindermishandeling of de partnerorganisatie een aanwendings- of aanzuiveringsplan kan voorleggen aan het agentschap.

Artikels 40 tot en met 44 bepalen de erkenningsprocedure voor de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie.

Artikels 45 tot en met 47 bepalen de bezwaarprocedure.

Artikel 48 betreft een wijzigingsbepaling in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006, voor wat betreft het toepassingsgebied van dat besluit. De bedoeling is om meteen bij de goedkeuring van het voorliggend ontwerp van besluit, het toepassingsgebied van het besluit van 13 januari 2006 te kunnen actualiseren. De correcte datum wordt in dit artikel toegevoegd van zodra de datum van de definitieve goedkeuring gekend is.

Artikel 49 heft het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2002 op.

Artikel 50 bepaalt dat de vertrouwenscentra kindermishandeling die bij de inwerkingtreding van dit besluit reeds erkend waren, een voorlopige erkenning krijgen. Deze VK's krijgen maximaal een jaar de tijd om aan de voorwaarden van dit besluit te voldoen.

Artikel 51 bepaalt dat de vertrouwenscentra kindermishandeling vermeld in artikel 50, het subsidiebedrag behouden als vermeld in de toepasselijke regelgeving (zie punt 2.3 van deze nota).

Artikel 52 bepaalt de inwerkingtreding van het decreet van 17 oktober 2003 (i.e. het 'kwaliteitsdecreet').

Artikel 53 bepaalt de inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 54 bepaalt wie belast is met de uitvoering van dit besluit.

4 WEERSLAG VAN HET VOORSTEL VAN BESLISSING OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De betreffende subsidiebedragen kunnen gedragen worden binnen de begroting van Kind en Gezin, meer bepaald op de ESR-code 3432231.

Onderstaande tabel geeft de subsidiebedragen weer, vermeld in artikel 51. Dit zijn de subsidies die onverminderd de toekomstige toepassing van artikel 28, § 1, eerste lid, per VK gelden.

VK subsidie 2017	BVR 17 mei 2002	Versterking teams 2017	VIA4 voor VK's	Totaal per VK
Antwerpen	1.363.176,20	106.850,00	28.865,28	1.498.891,48
West-Vlaanderen	941.880,53	81.400,00	17.396,14	1.040.676,67
Brussel Hoofdstad	739.870,63	62.200,00	11.084,27	813.154,90
Oost-Vlaanderen	1.029.375,37	93.800,00	16.481,37	1.139.656,74
Limburg	833.426,00	72.650,00	13.178,77	919.254,77
Vlaams-Brabant	936.889,37	83.100,00	15.471,79	1.035.461,16
Totaal per BVR	5.844.618,10	500.000,00	102.477,62	6.447.095,72

Aanvullend daarop worden krachtens voorliggend ontwerp van besluit de volgende subsidies voorzien:

- Voor de elektronische toegang via de chat: 50.000,00 euro (zie art. 28, § 2).

Advies van de Inspectie van Financiën

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 22 mei 2017 en gaat als bijlage bij deze nota.

Begrotingsakkoord

Het akkoord van de Vlaamse minister van Begroting werd verleend op 27 juni 2017.

Voor wat betreft de opmerking inzake artikel 51 en het woord 'minimaal', dit werd aangepast en verwijderd in het ontwerpbesluit.

Inzake artikel 28 § 3 met name de subsidie van de partnerorganisatie vanaf 1 januari 2018 is het duidelijk dat deze subsidie (cf. de inwerkingtreding van dit besluit artikel 53) uitdrukkelijk gekoppeld is aan de algemene bepalingen opgenomen in dit besluit onder artikel 24, i.c. het vertrouwenscentrum kindermishandeling, erkend conform dit besluit, ontvangt binnen de perken van de begrotingskredieten jaarlijks een algemene werkingsubsidie ter ondersteuning van personeels- en werkingskosten, dit geldt tevens voor de jaarlijkse facultatieve subsidie aan de partnerorganisatie.

De duur van de erkenning en subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie werd aangepast en geldt voor een periode van vijf jaar.

5 WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorstel heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen, in het kader van de toets op volgende aspecten:

- a) personeel: het voorstel heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet;
- b) werkingsuitgaven: het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven;
- c) investeringen en schuld: het voorstel heeft geen investeringen als gevolg;
- d) ontvangsten: het voorstel resulteert niet in bijkomende ontvangsten.

Conclusie: er is geen weerslag op de lokale besturen.

6 WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

7 KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Wetgevingstechnisch advies

Het wetgevingstechnisch en taalkundig advies met volgnummer 2017/143 werd verkregen op 17 mei 2017. Voorliggend ontwerp van besluit werd aangepast op basis van de gemaakte opmerkingen.

Reguleringsimpactanalyse

Niet van toepassing

Handhavingstoets

Niet van toepassing

8 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de erkenning en subsidiëring van de vertrouwenscentra kindermishandeling en de partnerorganisatie;

2° de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te gelasten over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in punt 1°, het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Jo VANDEURZEN